

Optimisme in drievoud

Dj Mickster (40), Marsha Paans (26) en Daniëlle Wolsleger (45) behoren tot een groep die door de onderzoekers op de pagina's hiervoor worden betiteld als 'voorzichtige optimisten'. Ze veronderstellen dat de coronacrisis hun carrière en inkomen op de lange termijn niet negatief zal beïnvloeden. Ondanks de grote onderlinge verschillen, hebben alle drie een vrij vaste overtuiging dat het 'straks' allemaal wel goed komt, met werk en inkomen. Hun relatief jonge leeftijd en hogere opleiding vormen allicht een verklaring voor hun optimistische en bijna laconieke kijk op de toekomst. Maar het zou ook kunnen dat het gewoon drie heel blijmoedige mensen zijn.

NOG GEEN SECONDE WAKKER GELEGEN OVER DE TOEKOMST

Hij heeft nog nooit zo veel met vrienden kunnen afspreken als in het afgelopen jaar. De Chileens-Nederlandse dj Mickster noemt dat laconiek een 'gelukkige bijkomstigheid' van de coronacrisis. Vanwege de coronamaatregelen is het uitgaansleven sinds maart op slot. Wie

naar een feest of evenement wil, heeft pech. Of hij moet ergens onder een mistroostig viaduct of in een treurig bos op het blikkerige geluid van slechte apparatuur willen dansen, voortdurend in angst dat de politie subiet een einde aan de gezelligheid komt maken.

Dj Mickster heeft nooit overwogen om illegaal zijn kunsten te vertonen. 'Het verbod op grootschalige samenkomsten is er niet voor niets. Natuurlijk vind ik het vervelend dat ik al bijna tien maanden geen geld heb kunnen verdienen, maar er is ook zoiets als een algemeen belang. Bovendien ben ik dankzij de Tozo-regeling niet helemaal van een inkomen verstoken. Die uitkering is weliswaar een fractie van wat ik normaal gesproken verdien, maar met de broekriem wat gaatjes strakker kom je een heel end.'

Hij vindt dat het gedwongen nietsdoen ook een positieve keerzijde heeft. 'Ik heb nu veel meer tijd voor mijn kinderen. Om met ze naar Artis te gaan bijvoorbeeld, of naar het Amsterdamse Bos. En tot grote vreugde van mijn vriendin, Cathy, hebben we onlangs weer eens een bioscoop van binnen gezien.'

Dj Mickster organiseert al ruim twintig

jaar feesten en evenementen waar hij zijn publiek vergast op zwarte muziek, zoals hiphop, r&b, funk en soul, en Latijns-Amerikaanse muziek. Ook treedt hij op festivals zoals Lowlands op en verzorgt hij elke vrijdagavond een succesvolle show op FunX Radio.

Draaien op uitverkochte feesten in Bitterzoet en Chicago Social Club, twee uitgaansgelegenheden in Amsterdam, of op Fiesta Macumba, een latino-clubavond in Amsterdam, Utrecht, Den Haag en andere steden – hij zou er graag weer mee beginnen. 'Draaien is voor mij meer dan iets waarmee ik geld verdien, het is mijn manier van leven. Dus ja, ik mis het.' De pandemie zorgt voor grote onzekerheid, ook bij hem, maar bang dat hij straks niet meer kan draaien, is dj Mickster absoluut niet. 'Ik heb nog geen enkele avond wakker gelegen over de toekomst. In tegenstelling tot mijn vader, die elke keer met benauwde stem informeert of het nog goed met me gaat. Met het oog op morgen ben ik bovendien druk bezig met de opzet van een platform voor Latijns-Amerikaanse cultuur en muziek. Daar heb ik nu alle tijd voor, en mensen die me daarbij kunnen adviseren en helpen ook.'

BEST SPANNEND, DE KOMENDE MAANDEN

April dit jaar kreeg Marsha Paans te horen dat haar tijdelijke contract bij een reisorganisatie in Zevenbergen niet verlengd zou worden. De reden voor ontslag had niets te maken met haar functioneren als online marketeer, maar alles met het beleid van de overheid om reizen te ontmoedigen, vanwege corona. Omdat de klandizie wegviel, zagen reisbureaus zich gedwongen om een groot deel van hun personeel te ontslaan. Ook Paans ontsprong de dans niet.

'De mededeling dat ik naar ander werk moest gaan omzien, kwam hard aan. Het duurde een paar dagen voordat ik de klap had verwerkt, maar ik ben iemand van "niet lullen maar poetsen" en ben daarna snel om me heen gaan kijken of ik ergens anders aan de slag kon.'

Om ander werk te vinden, deed Paans onder meer een beroep op de netwerkorganisatie waarbij ze is aangesloten: Netwerk Brabant. Indirect stimuleerde het netwerk Paans om een eigen bedrijf op te zetten. Ze legt uit: 'Ik ben voor het magazine van het netwerk geïnterviewd. Dat is echt een leuk verhaal geworden, maar belangrijker nog: het interview bracht me op het idee om een eigen tekstbureau te beginnen. Ik heb het altijd leuk gevonden om naar verhalen van mensen te luisteren en die zo op te schrijven dat ook anderen ervan kunnen genieten. Als ik dan toch iets anders moet gaan doen, waarom dan geen tekstschrijver worden?'

Met behulp van de startersregeling van het UWV is Paans in juni met haar eigen tekstbureau gestart. Door ongeveer een kwart van haar WW-uitkering in te leveren, mag ze 26 weken al haar tijd aan de opbouw van haar eigen bedrijf besteden en hoeft ze niet te solliciteren. De eventuele verdiensten worden niet verrekend met de uitkering. 'Ik heb de afgelopen maanden verschillende opdrachten binnengehaald, maar zonder mijn uitkering kom ik nog niet rond.'

Ze is onzeker over de nabije toekomst. 'Ik krijg nog drie maanden een uitkering, daarna moet ik het helemaal zelf doen. Dat is best wel spannend, want vind ik wel voldoende, vaste opdrachtgevers?' Toen ze begon, wilde Paans het liefst online teksten schrijven, zonder precies te weten waarover. Inmiddels heeft ze ervaren dat ze bijvoorbeeld de wereld van de advocatuur niet heel boeiend vindt. 'Bureaucratisch en technocratisch jargon is niet aan mij besteed. Ik wil vlotte en spontane verhalen schrijven over mensen met creatieve ideeën.'

Het allerliefst zou ze terugkeren in de reiswereld, niet meer als online marketeer maar als professioneel reiziger annex verhalenverteller. 'Ik weet dat mijn hartewens lastig te vervullen is zolang de pandemie voortduurt en landen de restricties op reizen handhaven, maar dat is wel wat ik heel graag wil. Schrijven over reizen, niet in dienst van, maar als zelfstandige. Maar dat zeg ik nu, hè.'

IK ZIE WEL HOELANG IK NODIG BEN

Daniëlle Wolsleger is bron- en contactonderzoeker bij de GGD in Utrecht. In die functie belt ze mensen op die positief op corona zijn getest. 'Ik vraag betrokkenen hoe het met hen gaat en met wie ze de afgelopen tijd hebben afgesproken. Ook wijs ik ze erop dat ze in quarantaine moeten, en voor hoelang.' De inwonster van Zeist is bij de Utrechtse GGD gedetacheerd via een uitzendbureau. 'Toen mijn consultant me begin juni belde dat ik bij de GGD kon beginnen, was ik blij. Eindelijk weer aan de slag, na twee jaar thuiszitten vanwege een burn-out. Maar ik zag er ook wel een beetje tegen op. Ik ben opgeleid als human resource manager, een heel ander chapter, dus zou ik dit werk wel aankunnen? Vanaf dag één dacht ik echter: wow, dit is fijn. De vaste mensen bij de GGD hebben me van meet af aan goed opgevangen en begeleid en de onderlinge sfeer is geweldig.' Vanwege een snel stijgend aantal

besmettingen, is de druk op de bron- en contactonderzoekers sinds het najaar behoorlijk toegenomen. Wolsleger kan prima met de druk omgaan. 'Wat zeker een rol speelt, is dat de GGD geen "targets" stelt, zo van: je moet zoveel telefoongesprekken per dag voeren. Je krijgt als bron- en contactonderzoeker alle tijd en ruimte om een goed gesprek te voeren. Ideaal, althans voor mij, is dat het werk voor een deel vanuit huis kan.' Net als de rest van Nederland hoopt ze dat er snel een vaccin komt voor het virus, maar qua werk kan het haar niet lang genoeg duren. 'Misschien moet je dat maar niet opschrijven; die opmerking kan snel tot misverstand leiden, toch?' Ze is zich ervan bewust dat haar huidige werk tijdelijk is; dat brengt onzekerheid. Enigszins berustend: 'Ik zie wel tot wanneer ik nodig ben.' Wolsleger gaat hoe dan ook niet verder als hr-manager. Mede ingegeven door haar

eigen ervaringen met een burn-out, gaat ze het over een andere boeg gooien. Ze volgt een deeltijdopleiding tot psychosociaal counselor om ondersteuning te bieden aan psychisch gezonde mensen die door een traumatische ervaring even het overzicht over hun leven kwijt zijn. De ervaring die ze nu opdoet bij de GGD waarin ze zoveel verschillende mensen treft, die allemaal anders reageren op het nieuws dat ze positief getest zijn, zal haar straks zeker van pas komen.

Jan van Dam is journalist